

Umelecký opis zimy – ukážky

Ukážka 1

Zima je krásne ročné obdobie. Prichádza hneď po jeseni. Zvieratá si robia zásoby na zimu, vtáctvo odlieta do teplých krajov a príroda? Tá ma tiež svoje čaro.

Hlavnú rolu v tomto ročnom období hrajú stromy, ktoré sa pomaly, ťarbavo a ťažkopádne kolembajú vo vánku, ako keby tancovali. Druhé husle hrá žblnkot vody, ktorá sa roztápa z cencúľov. Tie strážia strechy ako ostnatý drôt. Rytmus udáva biela prikrývka, ktorá sa zrejme vysypala anjelom, keď sa potácali po blankytnom nebi. Rovnakej farby sú aj rieky, no nie v tomto období.

Remeselník Mráz, ktorý okrem toho že ukul krásne ľadové meče v podobe cencúľov, znehybnil všetky rieky do priehľadného a studeného zrkadla. V ňom sa odrážajú ochabnuté konáre, ktoré pod ťarchou snehu neraz končia na zemi. V zime nesmú chýbať ani snehuliaci, ktorý v sebe síce nemajú život, no častokrát sú mnohým deťom priateľmi. Koncom februára sa však ľadové kráľovstvo mení na uplakanú krajinu. Všetko má svoj koniec, a tak aj meče, ukuté z tvrdého ľadu, sa pomaly menia na vodu. Sneh sa roztápa a ubolené konáre stromov, ktoré statočne držali bielu prikrývku si pofúkajú a zacelia rany, aby onedlho mohli vyhnať nové púčiky. Zrkadlá z ľadu sa pomaly strácajú a rieky, ktoré boli štvrtinu roka uväznené v priehľadnej truhle, pomaly rozbiehajú tok. Na zemi sa čoskoro objavia prvé snežienky a silná bohyňa zimy Meluzína, tak silná a statočná vie, že v tejto etape roka sa jej vládnutie skončilo a žezlo prenecháva svojej nepriateľke a kolegyni zároveň, jari. Zima je krásne ročné obdobie. Nádherné snehové vločky a trblietajúci sa ľad rozbúcha srdce nejedného človeka. No tak ako sa strieda deň s nocou sa musí vystriedať zima s jarou, aby sa o rok mohla Meluzína opäť ukázať v plnej paráde.

Ukážka 2

Zima je podľa mňa to najkrajšie ročné obdobie. Vtedy je svet pokrytý veľkou bielou perinou a všetko vyzerá akoby sme boli v krásnom ľadovom kráľovstve, kde sa všetko trblieta ako v čarovnom zrkadle. Zima sa začína, keď drobučké vločky tancujú v povetrí, jemne cinkajú do okien a ľudia sa tešia. To oblaky vločkám okná otvorili a oni sa teraz môžu znášať dolu ako snežné víly. Povetrím duje mrazivý vietor. Vonku počuť radostný krik detí, že Perinbaba práši svoje periny. Všetko sa trblieta. Zurčiaci potôčik už nepočuť, pretože ho ľadová kráľovná začarovala na striebisté zrkadlo, do ktorého sa každý večer pozerá veselá tvár okúzľujúceho mesiačika. Konáre stromov tíško praskajú od mrazu. Mráz maľuje na okná čarovné obrazy. Tetuška Zima každoročne prináša ľuďom do domov radosť. Do rytmu jej vyhráva meluzína, akoby bol nejaký hudobný koncert. Aj vetrík sa pridá a už sa premáva po svahoch, lúkach, lesoch... a vyhráva tými najlahodnejšími tónmi. Stačí sa len pozastaviť a vychutnať si tú krásnu pesničku. Človek sa hneď cíti lepšie. V tuhej zime visia zo striech striebisté cencúle. Visia vedľa seba ako nastúpení vojaci, ale predsa je každý iný. Jeden kratší, druhý dlhší, jeden chudý, druhý tučný, iný zas hladký alebo hrboľatý. Spolu však vytvárajú jednotu a pôsobia ako tie najkrajšie ozdoby k Vianociam. Každý stromček potom vyzerá ako vyzdobená perníková chalúpka. Prechádzka v zimnej prírode je liekom pre telo, ale aj pre dušu. Pri tej pravej zime, keď sneh siaha až po kolená a pri prechádzke vízga pod nohami, nás zima nenechá dlho vonku. Líca nám vyštípe mráz a prsty nám krehnú od zimy. Preto sa človek radšej zime poteší spoza svojho okna a pri šálke teplého čaju.

Ukážka3

Zima je krásne ročné obdobie, ktoré k nám prichádza každý rok v rovnakom čase ako mávnutím čarovného prútika. Krajina sa premení na rozprávku s cukrovou polevou a z oblohy začnú padať snehové vločky, trblietajúce sa sťa diamanty. Pomaly sa vznášajú k zemi ako drobné víly. Prvé ranné hmly sú ako mliečne závoje a mráz nás štípe na tvári. Ľudia opäť vytiahnu zo skriň svoje hrubé, teplé kabáty a deti si natiahnu čiapky s brmbolcami, rukavičky a šály pripomínajúce malých škriatkov.

Dni sú kratšie a kratšie, štrbavé slniečko len občas potichu vykukne spoza mraku a aspoň na chvíľu ohreje naše červené líčka. Vtáctvo odlieta do teplých krajín, zvieratá zbierajú posledné zásoby a iné sa ukladajú na zimný spánok.

Na oknách áut a domov ujo Mrázik nakreslí rozmanité obrázky, na budovách vyrastú podlhovasté, svojou sladkosťou lákajúce cencúle a jazerá a rieky sa zmenia na priesračné, ligotavé zrkadlá. Padajúci sneh však svojou krehkou krásou nevyzdobí len budovy a domy. Pokryje aj polia a lúky, posype ich snehovokrištáľovou prikrývkou a stromy zahalí do dlhých bielych kabátov.

K zime patrí aj očarujúci čas Vianoc, vtedy sa dokonca aj ľudia menia. Sú milší a dobrosrdečnejší, všade na okolí počuť priateľskú vravu a pohoda priam zurčí z vyzdobených príbytkov a blikajúcich svetielok v osvetlených izbách. Cítiť príjemnú vôňu domácich medovníkov a vyprážaného kapra, všetci sa zbiehajú do kostolov, ktorých zvonce cvendžia ako o dušu, aby sme navštívili polnočnú omšu.

Deti sa guľujú, sánkujú, lyžujú a stavajú snežných človečikov - snehuliakov, s mrkvovými nosmi a farebnými šálmi. Najviac sa ale tešia na ten deň, keď konečne postavia stromček doprostred izby v jeho plnej kráse a výške. Ozdobia ho nádhernými anjelikmi, svetielkujúcimi prskavkami a sladkosťami, na vrch slávnostne posadia zlatú hviezdu a potom netrpezlivo čakajú na to, aký darček im tento rok prinesie Ježiško.

Avšak aj táto krása raz pominie a nasleduje jar, ktorej zima odovzdá svoje žezlo. Nemusíme však smútiť. Zima sa opäť o rok vráti a svojím nevšedným čarom nám vykúzlí úsmev na tvári.